

Streda 27. januára 2016 - 260 rokov od narodenia W. A. Mozarta

Text: Ž 45, 3

„Zo synov ľudských najkrajší si, pôvab sa rozlieva na tvojich perách, preto ťa požehnal Boh naveky.“

Piesne: ES č. 228, 235

Zamyslenie nad Božím slovom:

Žalmy patria v kresťanských cirkvách k najznámejším a najoblúbenejším knihám Starej zmluvy. Majú svoje pevné miesto v liturgii. Poukazujú na to, že umenie má významné miesto v živote veriaceho človeka a že náboženský obsah je potrebné vyjadriť aj umeleckou formou. Krása vnímaná prostredníctvom umeleckých diel vypovedá – i keď len v drobnostiach a čiastkovo, ale predsa – o kráse samého Boha. Poznanie Krista ako „najkrajšieho zo synov ľudských“ znamená prijatie Jeho Lásky, ktorá je Krásou Pravdy. V Láске prejavenej na kríži môžeme poznať a ukázať všetkým – veriacim i neveriacim – Krásu, ktorá sa zjavuje ako svetlo a sila i v čase bolesti a utrpenia každodenného života. Umeleckým krédom Wolfganga Amadea Mozarta bolo, že hudba musí byť vždy krásna. Musí vyjadrovať psychické stavy, emócie – aj tie najdramatickejšie, avšak spôsobom, ktorý nesmie „urážať ucho“. Mozartova hudba je dokladom Božieho stvoriteľského diela. Aj prostredníctvom tejto hudby môžeme hľadať a spoznávať dokonalosť a krásu Božieho stvoriteľského diela. Významný protestantský teológ minulého storočia Karl Barth vyjadril svoj vzťah k Mozartovej hudbe slovami: „... ak by som prišiel do neba, hľadal by som tam najprv Mozarta a až potom Augustína, Luthera a Kalvína...“ Alebo: „... Nie som si istý, či anjeli na oslavu Boha hrajú Bacha, ale určite si hrajú medzi sebou Mozarta a Boh to rád počúva.“ Dokonalosť hudby W. A. Mozarta je pre nás súčasne výzvou ku skúmaniu, aké miesto zohráva umenie v našom osobnom živote, aké miesto má hudba v bohoslužobnom živote našej cirkvi. Ako dôsledne hľadáme pravú Krásu? Prosme Pána Boha o odvahu viery pozrieť sa sebakriticky do svojho vnútra a následne urobiť potrebné zmeny vo svojom vedomí aj konaní. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, ďakujeme za dar Krásky, ktorý nám dávaš v Láске svojho Syna. Prosíme Ťa o odvahu viery k permanentnému pokániu, k zmene vo svojom vedomí a konaní na prospech každému, kto potrebuje našu pomoc. Amen.

Prof. Ján Vladimír Michalko, ArtD., evanjelický a. v. teológ, kantor vo Veľkom evanjelickom kostole v Bratislave